

lingens første Punkt. Senere er den igen kommen frem i et Reglement for Overholdelse af Orden og Sikkerhed ved Anlægget til Fjytning af Statsbanestationen ved Viborg, hvis § 10 indeholder en lignende Bestemmelse, idet den sikrer de Arbejdere, som Underentreprenører staa i Forhold til, deres Løn, for saa vidt som Kravet gennem Politiet anmeldes inden 8 Dage, efter at Betalingen sidst skulde have fundet Sted. „I fornødent Fald er Entreprenøren berettiget til under Politiets Tilsyn for vedkommende Arbejdsgevers Regning at lade foretage direkte Udbetaling til Arbejderne“ — staar der. Det er altsaa atter den samme Tanke, som er indeholdt i Indstillingens første Punkt. Det næste Punkt gaar ud paa, at Arbejdslønnen ved saadanne offentlige Arbejder ikke maa trykkes ned under den, der i Praxis paa det foreliggende Omraade ellers maa siges at være hjemlet. Man har ment, at det er en naturlig Pligt for Staten ikke at træde saaledes ind i Lønkampen, at den bidrager til at trykke Prisen ned paa Punkter, hvor den ad den ene eller anden Vej har faaet en vis Fasthed, som er godkendt paa Arbejdsmarkedet. Man har brugt det ganske almindelige Udtryk: „hvad der i Praxis paa det foreliggende Omraade ellers maa siges at være hjemlet“, netop for ikke at udelukke nogen af de forskellige Veje, ad hvilke en saadan Praxis kunde være naaet, hvad enten det nu er Sædvanens Vej eller Overenskomstens Vej, eller muligvis andre særlige Veje. Det har forekommet Udvalgets Flertal ganske naturligt at ønske dette Standpunkt fastslaaet, hvor der er Tale om offentligt Arbejde, og man har derfor ikke betænkt sig paa at indstille dette Punkt til Tinget. En Begyndelse dertil, selv om det er i sine første elementære Spirer, findes i det førnævnte Bygningsreglements § 21, for saa vidt som der foreslaas, at Bygningsbestyrelsen altid skal kunne forlange af en Entreprenør at gøres bekendt med de afsluttede Arbejdskontrakter og med Lønningslister og andre Dokumenter vedrørende deres Forhold til Haandværkere og andre Arbejdere. Det er ganske vist kun en svag Begyndelse, men en saadan Kontrol med Arbejdsløn og Arbejdslistes er jo dog et første Stridt ind paa den Vej, som her er forjagt ført noget videre ved i selve de Kontrakter, Staten slutter med Entreprenøren, at sørge for, at Arbejdslønnen ikke trykkes ned under det her angivne Minimum. Det 3dje Punkt i Indstillingen tager Hensyn til en anden Side, nemlig til Arbejdsgeverne.

Man har i Udvalget haft Indtryk af, at saaledes som Licitationer i Djeblikket ofte finde Sted, gives der de store Entreprenører en uforholdsmæssig Begunstigelse derved, at Arbejdet udbydes samlet i Entrepris, hvorved den mindre Arbejdsgever mange Gange er helt udelukket fra overhovedet at kunne være med om Tilbudet. Man har ment, at naar man, hvor det var muligt, uden at andre berettigede Hensyn krænedes, udstykkede Arbejdet efter de forskellige Fag, til Tider maaske ogsaa inden for det enkelte Fag, hvor det lod sig gøre, vilde man give den mindre velstillede Arbejdsgever Lejlighed til med sine mere begrænsede Kræfter at kunne overtage et Stykke Arbejde. Det er de 3 Punkter, som Udvalgets Flertal indstiller til Tinget at vedtage som en Opfordring til Regeringen, en Opfordring, man ønsker taget til Følge ved alt Statsarbejde, der bortliciteres.

Naar et saa stort Flertal, repræsenterende alle Sider her i Salen, har kunnet samle sig herom, har det selvfølgelig kun været ved fra forskellige Sider at gøre Udtale paa, hvad man i og for sig helst kunde have ønsket. Det siger sig selv, at de to Forslagsstillere som saadanne have ment, at deres Forslag i og for sig vilde være at foretrække, og de have heller ikke kunnet overbevise sig om, at der skulde være noget væsentligt til Hinder for, at Forhold som disse ordnes ved Lov. Fra anden Side har man betegnet en saadan Lovordning som en Umulighed af Grunde, som et Mindretal paa to Medlemmer særlig har ønsket at præcisere i Betænkningen. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa disse Grunde i dette Djeblik; de have jo væsentlig deres Betydning som et Led i Sagens Historie, og naar de ere optagne her i Betænkningen uden at staa i noget væsentligt Forhold til den Indstilling, der gøres til Tinget, maa det vistnok ogsaa opfattes saaledes, at man derved har ønsket at bevare dette Punkt af Sagens Historie som et Indlæg, hvis Sagen i den ene eller den anden Form paa ny skulde komme op. — Jeg skal efter denne Fremstilling af, hvorledes man i Udvalget har stillet sig, slutte med at anbefale, at man vedtager Udvalgsflertallets Forslag til Dagsordenen, og det lyder da saaledes:

Idet Folketinget opfordrer Regeringen til ved alt Statsarbejde, der bortliciteres,

1) at drage Omsorg for,

at de af Entreprenørerne iusselsatte Arbejders Tilgodehavende udbetales dem til den ved Kontrakt fastsatte Tid, og